

1. Центрувальний інструмент, що містить корпус із встановленими в ньому елементом зі сферичною опорою та пружним елементом, який **відрізняється** тим, що елемент зі сферичною опорою з'єднаний одним кінцем з корпусом за допомогою штифтового з'єднання з можливістю в сукупності з сферичною опорою самовстановлення в горизонтальній та вертикальній площинах, а на іншому кінці він має різальні кромки, розміщені на сферичній інструментальній поверхні, які призначені для взаємодії з осьовим отвором заготовки.
2. Спосіб розміщення центрувального інструмента за п. 1 відносно осі отвору в циліндричній заготовці, при якому переміщеннями інструмента досягають його симетричного розташування, який **відрізняється** тим, що орієнтацію інструмента відносно отвору забезпечують можливістю самовстановлення в двох площинах, а перекіс осі отвору та осі інструмента компенсують сферичною конфігурацією інструментальної кромки центрувального інструмента.